

Tekun Viikko

- Pohjimmiltaanhan kaikki tarkoittavat pelkkää hyvää -

<http://www.hit.fi/oppilaskunta/viikko/>

39/2000

Apinalaatikko

Pääpiiskuri: Jussi Sulopuisto
 Orjatyövoima: Johanna Penttilä
 Ilmestymistiheys: parillisina kouluviikkoina
 Jakelu: Hki amk:n Tekniikan ja
 Liikenteen luokat ja
 opettajat

URL: <http://www.hit.fi/oppilaskunta/viikko/>

TEKUN VIIKKOON voi kirjoittaa, piirtää tai avautua, nimellä tai nimimerkillä. Lehteen haluttava materiaali on toimitettava sähköpostitse tai disketillä edellisen viikon torstaihin klo 16.00 mennessä tiedotusvastaavalle. Lehti ei ota vastuuta julkaisemastaan materiaalista, varsinkaan tyttökuvista. Myös pääkirjoituksista vastaa kirjoittaja omalla nimellään, eivätkä ne kuvasta Oppilaskunnan virallista kantaa. Tarkoitus on ottaa vastuu tiedotuksesta koulumme opiskelijoille ja muille täällä hengailleille.

H T O L

- Helsingin Teknillisen Oppilaitoksen
Oppilaskunta ry. -

Osoite: Bulevardi 29 B
00180 HELSINKI
 Puhelin: (09) 648 847
 Fax: (09) 648 679

Sisäpuhelimet
 toimisto: 83 508
 kahvio: 83 589
 Sähköposti: oppkunta@hit.fi
 URL: <http://www.hit.fi/oppilaskunta/>

2000

HALLITUS

Minna Martikainen mmartika@hit.fi
puheenjohtaja, kopo

Kaj Knuts kknuts@hit.fi
vpj, kopiot, kahvio

Reeta Hirvonen rhirvone@hit.fi
kv

Mikko Honganmäki mhonganm@hit.fi
urheilu, kerhot, jäsenrekisteri

Jorma Palomäki jpalomak@hit.fi
hupi ja kulttuuri

Jussi Sulopuisto jsulopui@hit.fi
tiedotus

Antti Tiensuu atiensuu@hit.fi
rakennusosasto

Tanja Ypyä tmyppya@hit.fi
sopo, ulkomaankirjeenvaihtaja

Tekun Viikon painos: 2500

Paino: UKE:n aula

MV -mainosten hinnat:

1/1 sivua 300 mk

1/2 sivua 175 mk

1/4 sivua 100 mk

**Mainokset julkaistaan kahdessa
lehdessä, eli neljän viikon ajan**

Promootiota korkealta taholta

Nyt rupeaa olemaan syksy jo sen verran pitkällä, että on uudet Tursaatkin saatu kastettua ja on aika keskittyä arkiseen aherrukseen. Vaikka suurin osa ajasta meneekin koulunpenkillä istuessa, on tulossa myös tilaisuuksia joissa voi vaihtaa vapaalle ja unohtaa hetkeksi harmaan arjen.

Turnajaiset siis olivat ja menivät, toivottavasti niihin osallistuneilla ja mukana olleilla oli hauskaa. Samoissa merkeissähän samoillaan taasen ensi helmikuussa uusien "uhrien" kanssa.

Turnajaiset eivät todellakaan siis ole ainoat bileet mitä tulossa on! Lokakuun 12. päivänä Oppilaskunta järjestää Friday The 13th –bileet, jossa on luvassa kauhua ja juomaa. Ei sovi myöskään unohtaa GOOM-risteilyn lippujen metsästystä. Nyt on myös sopiva aika ruveta henkisesti valmentautumaan kevään mega tapahtumiin, kuten Network ja 24 Tuntia Lunta kekkereihin. Em. kekkerit ovat ylivoimaisesti Suomen suurimpia opiskelija tapahtumia, tuhansia opiskelijoita ympäri Suomea, ja hauskaa on.

Oppilaskunnan syksy on ollut tähän asti erittäin työntäyteinen. Kuvioissa on ollut em. Turnajaisten järjestelyä, kahviautomaatin etsiskelyä koneosastolle, uusien opiskelijoiden parissa puuhastelua sekä paljon muuta, myös opiskelua. Tämän syksyn ja oikeastaan koko vuoden aikana olemme joutuneet rasittamaan sitä pientä kuivunutta herneltä päässämme opiskelijatoiminnan uudelleenjärjestelyillä.

Oppilaskunnan yhtenä tehtävänä on järjestää jäsenistölleen mielekästä vapaa-ajan toimintaa, siis myös muutakin kuin pelkkiä bileitä, ja tässä kohtaa näyttelee tärkeää osaa kerhotoiminta. Koulussamme toimii muutama kerho, kuten maan mainio olutkerho, mutta uusia tarvitaan. Uusien kerhojen perustamisessa oppilaskunta antaa aineellista, henkistä ja rahallista tukea. Jos ja kun tulee hyviä ideoita niin sähköpostia tänne päin. Mainittaneen vielä että olisi kiva kuulla Autokerhosta jotain, niiden kotisivut osoitteessa <http://www.hit.fi/auto-kerho/>, on päivitetty viimeksi 26.4.1998! Elikkä, onkohan siellä mitään eloa?

Riemukasta syksyn jatkoa syysterveisin

Oppilaskunnan varapuheenjohtaja

Kaj Knuts (kknuts@hit.fi)

Olisiko minusta Tutor-toimintaan?

Johan toki. Kuten laulu- ja soitinyhtye Kuningatar aikanaan jo totesi, "You can be anything you want to be / Just turn yourself into anything you think that you could ever be". Siinä on kutsumus jota kelpaa insinöörinkin seurata! Tutortoimintaan voi liittyä kuka tahansa kiinnostunut Helsingin ammattikorkeakoulun tekniikan ja liikenteen toimialan opiskelija. Myös sinä.

MITÄ ON TUTORTOIMINTA?

Tutortoiminnan tavoitteena on luoda viihtyisä ja toimiva opiskelijahenki.

Tutorin tehtäviin kuuluu:

1. Omassa yksikössä toimiminen

Omassa yksikössään tutor vastaanottaa uudet opiskelijat. Hän pyrkii luomaan hyvän ilmapiirin aloittavalle luokalle tai ryhmälle auttamalla ryhmän jäseniä tutustumaan toisiinsa ja siloittamalla ensimmäisten päivien tunnetusti kivistä koulutietä.

Tutor lapioi monttuihin soraa neuvomalla ja opastamalla uusia opiskelijoita opiskeluun liittyvissä kysymyksissä tai ongelmissa, erityisesti opintojen alkuvaiheessa. Uudet opiskelijat voivat kääntyä tutorin puoleen myös käytännön elämään liittyvissä asioissa sekä myöhemminkin opintiellä.

2. Helsingin AMK:n yhteisissä tilaisuuksissa toimiminen

Yhteisiä tilaisuuksia ovat muun muassa messu- ja esittelytapahtumat, joissa tutorit ovat ehkä näkyvin osa HAMOKia ja Helsingin ammattikorkeakoulua.

Tulevat tutorit osallistuvat Helsingin ammattikorkeakoulun opiskelijatutor-koulutukseen. Tähän tilaisuuteen kokoontuu tulevia tutoreita eri yksiköistä ympäri Helsinkiä.

Seuraavat koulutukset järjestetään **kahtena viikonloppuna marraskuun aikana**. Tarkemmat päivämäärät selviävät lähitulevaisuudessa.

Jos kiinnostaa tulla mukaan toimintaan ja osallistumaan jompaan kumpaan koulutukseen, niin ilmoittaudu ASAP joko Topi Tuomiselle (*mailto:tktuomin@hit.fi*) tai suoraan oppilaskunnan toimistolle.

Terveisiä Portugalista

Viimeksi kun kirjoitin kaikki oli mennyt hyvin ja niin hienosti, mutta tuli sitten minullekin lopulta kylmää vettä niskaan. Ensin kuitenkin hauskoihin asioihin.

Viime viikon perjantaina kaverini soitti ja kertoi että nyt olisi tarjolla aitoa portugalilaista Fadoa. Pitää vain mennä jonnekin sitä katsomaan. Jaa, että mikä Fado? Fado on perinteisen portugalilaisen laulutapa, joka on kuulostaa hyvin surulliselta. Fadoa esittävät mustiin kaapuihin pukeutuneet miehet ovat, ja he laulavat hyvin hyvin kauniisti. En juuri silloin saanut ketään kaveriani lähtemään mukaan, mutta päätin silti lähteä yksin Fadoa kuuntelemaan. Olihan rakas äitini siitä minulle jo ennen Portugaliin saapumistani puhunut. Käski kuuntelemaan Fadoa ja maistamaan portviiniä, johon palaan myöhemmin. Kun saavuin markkinahalliin, jossa konsertti pidettiin, oli se jo alkanut ja hiljaa hiivin eturiviin istumaan. Kolme miestä säesti kitaroillaan kahta laulajaa jotka esiintyivät vuorotellen. Soitto oli hyvin surullisen kuuloista kuten laulukin. Vakavaa ja riipaisevaa, ja olin hyvin onnellinen siitä että päätin lähteä kuuntelemaan esitystä. Missään en ole vastaavaa nähnyt tai kuullut, joten suosittelen kaikille Portugaliin matkaaville Fado-konserttia!

Konsertin jälkeen soitin kavereilleni jotka lupasivatkin noutaa minut autollaan jotta menisimme pieneen baariin istumaan. Enpä ollut vastaavanlaisessa paikassa ennen käynyt! Tuli mieleen pieni salakapakka,

koska baari s i j a i t s i tavallisessa talossa jonne mentiin sisään

ovesta jossa ei ollut mitään kylttiä ja ovikin oli lukossa ja muutenkin paikka näytti ihan asunnolta. Siellä ei ollut baaritiskiä eikä edes musiikkia eikä kovinkaan monta pöytää. Terassilla oli kyllä paljon pöytiä, mutta ne olivat kaikki täynnä. Jäimme siis sisälle istumaan, juomaan ja keskustelemaan. Välillä karvani nousivat pystyyn, koska nuoriso puhui varsin avoimesti huumeista ja minultakin kysyttiin haluaisinko kokeilla. Taisin reagoida liian kiihkeästi... iisisti en osannut ottaa vaan pudistin kiivaasti päätäni ja rääkäisin "NO!" Vähän hävetti myöhemmin, mutta huumeet eivät tosiaankaan kiinnosta minua.

Luantaina sitten lähdin kämppikseni Manuelin kanssa pieneen kaupunkiin Vila Realiin hänen ystävänsä Karlan luo. Matka sinne ei sujunut ihan ongelmitta. Ensinnäkin minua pelotti lähes koko matkan ajan, koska matkavauhti oli aika hurja eli keskivauhti oli mukavat 140 km/h. Meidän oli ajettava kaupunkiin vuorten yli, koska kaupunki on laaksossa vuorten ympäröimänä. Ylämäki oli melkoinen ja kuumuus aika kova ja autosta alkoi moottori keittämään juuri kun olimme päässeet lähes vuoren huipulle. Siinä sitten pysähdyttiin hirmuisen moottoritien viereen, nostettiin konepelti ylös ja odotettiin...

ja minua pelotti, että joku törmää meihin. Manuel lisäsi vettä menopeliin, jäädytteli moottoria ja sai hommattua lisää vettä ystävälliseltä ohiajajalta. Tunnissa pääsimme jälleen matkaan ja lähes koko loppumatka oli alamäkeä. Jälleen minua pelotti ja mielessäni rukoilin etteivät jarrut pettäisi, koska tie oli varsin jyrkkä ja vauhti kova. Lopulta kuitenkin päästiin onnellisesti Karlan luo ja ihastelimme hänen vanhempiensa upeaa omakotitaloa. Melko tyypillinen vähän "paremman" yhteiskuntaluokan talo. Valkoinen sementistä tehty talo, ulkona uimaallas, sisällä tummia huonekaluja ja mielettömän siistiä. Esineet oli aseteltu hyvin tarkasti paikoilleen ja jokaisella huoneella oli oma värinsä ja tyyliinsä. Talo oli niin siisti, että oli aika vaikeaa uskoa, että siellä tosiaan asui kokonainen perhe. Samanlaista olen kohdannut myös muissakin taloissa joissa olen päässyt käymään sisällä. No, tietenkin ensimmäisenä vaihdoimme uimapuvut ylle ja hyppäsimme altaaseen hieman polskuttelemaan ja virkistäytymään, koska matka oli ollut aika tukala. Illalla sitten lähdimme kiinalaiseen ravintolaan syömään päivällistä ja osallistumaan jonkun minulle tuntemattoman tytön syntymäpäiville. Kuulin portugalilaisen version laulusta "Paljon onnea vaan" ja totesin ettei kiinalainen ruoka ole kaikkialla samanlaista. Illanvietto jatkui baariin ja sieltä diskoon, jossa muuten soitettiin HIM:ia ja Bomfunk MC's:ia ja minä pieni party-animal väsähdin ensimmäisenä. En olisi uskonut! Seuraavana päivänä söimme lounasta Karlan perheen seurassa. Pöytätavat

ovat täällä lähes samat kuin Suomessa, mutta jälkiruoan kanssa ei juoda kahvia. Se juodaan erikseen jälkiruoan jälkeen jos huvittaa ja huvittihan minua, koska lounaan jälkeen aina väsyttää kauheasti. Kahvin seuraksi sain myös 45 vuotta vanhaa portviiniä! Kauhistutti hieman juoda niin vanhaa viiniä, mutta kyllä se oli todella hyvää ja kiittelinkin isäntää ja emäntää minkä kerkesin ettei minua olisi pidetty tylynä tuppisuuna. ;)

Lounaan jälkeen lähdimme tutustumaan kaupunkiin ja varsinkin hienoon palatsiin Casa de Mateukseen. Palatsi ja sen puutarha olivatkin aivan upeita. Talossa oli ikiaikaisia huonekaluja, arvokasta taidetta, posliinia ja arvokkaita vanhoja asiakirjoja ja todella vaikuttava kirjasto vanhoine kirjoineen. Talon on rakennuttanut ilmeisesti kreivi tai joku vastaava kuninkaallinen henkilö 1500-luvulla ja samantapaisia palatseja löytyy ympäri Portugalia. Suosittelen vierailua!

Palatsin ja myöhäisen päivällisen jälkeen lähdimme kotimatalle. Näin pienen metsäpalon vuorenrinteellä ja yritin kovasti sihdata kamerallani kuvaa siitä. En tiedä onnistuinko ja tietenkin sitten koko loppumatkan nukuin, koska lähdimme niin myöhään takaisin Portoon.

Kotiinpaluu oli sitten se huono kokemus portugalilaisesta vieraanvaraisuudesta. Olen nyt asunut täällä noin kahdeksan viikkoa ja koko aikana en ole kertaakaan tavannut tyttöjä jotka asuvat samassa asunnossa kuin minä. Nyt kyllä huomasi että he ovat olleen viikonlopun aikana kotona. Nimittäin huoneeseeni oli menty ja siellä oli

sotkettu, myllätty ja tutkittu joka ikinen tavara, laatikko, komero ja vaate. Sipsit oli syöty ja jääkaapista oli ruoat viety. Siinä meni yksityisyys ja odotus jotta näkisin kämppäkaverini. Tietenkin kerroin heti Manuelille ja hän lupasi kuulustella tyttöjä ja myös puhua vuokraisännän kanssa. Asiaa ei ole vielä kukaan selvitetty, koska tytöt ovat pysyneet poissa maisemista. Ehkä ensi viikolla...

Päätin myöskin tutustua kuntosaliin ja samalla sulattaa vararavintoa jota on hieman tullut kerättyä portugalialisilla herkuilla. Kuntosali ei ole laitteiltaan aivan yhtä hyvää tasoa kuin mihin olen Suomessa tottunut, mutta palvelu on kyllä monin verroin parempaa. Kallistakin on ostaa kuukauden kortti salille, mutta sillä saa aina pyyhkeen ja jatkuvaa henkilökohtaista opastusta. Minulle siis ennen treenien aloitusta osoitettiin oma ohjaaja joka kertoo mitä

pitää tehdä, kuinka paljon/kauan ja joka myös vahtii että teen mitä käsketään. Hullun hikitreenin jälkeen sitten ohjaaja auttaa venyttelyssä ja niksauttaa niskoja jos on tarvis. Tietenkin hänelle voi myös purkaa kaikki pienet surut ja ilot. Varsin mielenkiintoinen käytäntö joka kyllä tuntuu minusta kovin jännältä kun en ole tottunut tällaiseen palveluun, saati sitten siihen kosketteluun mitä venyttely ja niksauttelu vaatii. Tosin en lainkaan valita... ohjaaja kun ei ole hullumman näköinen kundi :).

Tsemiä sinne Suomeen! Yrittäkää jaksaa opiskella ja jos ulkomaille lähtö kiinnostaa niin käykääpä juttelemassa harjoitteluinsinööri Jussi-Mikko Kestin kanssa! Hänellä on varmasti ideoita siitä mihin kansainvälisiin ohjelmiin voitte hakea mukaan!!

Ulkomaankirjeenvaihtaja Tanja Ypyä

Stop Press! Toimitukseen juuri tulleen tiedon mukaan "portviini" tulisi kirjoittaa paikalliseen tapaan "Port-viini". Tämä siksi että kyseessä on tarkoin valvottu paikallinen erikoisuus, varsinkin puolen vuosisadan ikäisenä!

Kopiohinnat

Tämän syksyn kopioruletti pyörii toistaiseksi seuraavan hinnaston mukaisesti:

100 kpl	35 mk	35 p/kpl	1 000 kpl	240 mk	24 p/kpl
300 kpl	95 mk	n. 32 p/kpl	2 500 kpl	580 mk	n. 23 p/kpl
500 kpl	135 mk	27 p/kpl	5 000 kpl	1 100 mk	22 p/kpl
666 kpl	175 mk	n. 26 p/kpl	10 000 kpl	2 100 mk	21 p/kpl

Yksittäiset kopiot Oppilaskunnan toimistolla maksavat 40 p/kpl. Onnettomien virheinvestointien vähentämiseksi ostimme yli 1 000 kappaleen korteista ylijääneet kopiot takaisin 15 pennin kappalehintaan.

Mielenkiintoisia päivämääriä

Pe	15.9.2000	Aikuiskoulutuksen haku alkaa
Ma	9.10.2000	Syksyn valintakoepäivä, ei opetusta
Pe	13.10.2000	Aikuiskoulutuksen haku päättyy
Ma	23.10.2000	Syysloma alkaa
Pe	27.10.2000	Syysloma päättyy
Ma	20.11.2000	Päättötyöt jätettävä arvosteltaviksi
Ke	6.12.2000	Itsenäisyyspäivä, ei opetusta
Pe	15.12.2000	Valmistuvien luokkien arvostelukokoukset
Ti	19.12.2000	Keskiviikon lukujärjestys, opetus päättyy
Ke	20.12.2000	Päätäjäiset
To	21.12.2000	Uusintakokeet, 1. jakso
Pe	22.12.2000	Uusintakokeet, 1. jakso
Ti	2.1.2001	Uusintakokeet, 2. jakso
Ke	3.1.2001	Uusintakokeet, 2. jakso

Tiesitkö, että...

- Englannin kielen pisin palindromisana on "releveler".
- Rulettipöydän kaikkien numeroiden summa on 666.
- Maalarin telan keksi torontolainen Norman Breakey 1930-luvulla.
- Naiset räpyttelevät silmiään miltei kaksi kertaa niin usein kuin miehet.
- Pisimmälle palloa baseball-ottelussa (673 jalkaa) on lyönyt Mickey Mantle ottelussa Detroit Tigersejä vastaan.
- Elokvassa Pulp Fiction kirotaan 387 kertaa, joka on huomattavasti enemmän kuin edellinen ennätys (255). Lisäksi kaikki kellot ovat juuttuneet kellonaikaan 4:20.
- Maailman kaikki kulta mahtuisi kuutioon, joka on kanttiinsa 68 metriä.
- Floridan osavaltion korkein vuori on *Big Thunder Mountain*, Disney Worldin *Runaway Train Ride*ä varten rakennettu keinotekoinen vuori.
- Vain 43% kaikista viiden Rocky-elokuvan kohtauksista on nyrkkeilyä.
- Kukaan ei tiedä miksi nauramme.
- Jenkkileffoista tuttua haukkumasanaa "Son of a bitch" käytettiin ensimmäistä kertaa Disneyn elokuvassa Kaunotar ja Kulkuri.
- Qantas Australia on ainoa lentoyhtiö jonka lennoilla ei kukaan ole kuollut.
- Ensimmäinen musiikkivideo joka näytettiin eurooppalaisella MTV:llä oli Dire Straitsin Money for Nothing.
- Dire Straits on saatanan hyvä bändi.
- Jos rusinan laittaa shampanjalasiin, se alkaa seilaamaan pohjan ja pinnan väliä.
- Yksikään sana englannin kielessä ei rimmaa sanan "month" kanssa.
- "Dreamt" on ainoa sana englannin kielessä joka loppuu kirjaimiin "mt".
- Rautalankahenkari on 110 senttiä pitkä jos sen kiskoo suoraksi.

Sivistyssivut

Muuan aviopari oli jo monta vuotta yrittänyt saada lasta, mutta turhaan. Heidän lääkärinsä ei osannut sanoa, mikä oli vikana, joten hän kehotti pariskuntaa menemään psykiatrin luo. Psykiatri kuunteli heidän ongelmaansa, ja muuttaman istunnon jälkeen hän sanoi: - Epäilen, että syy lapsettomuuteen on henkisellä puolella. Olen päätellyt, että rouva pelkää sukupuoliyhdyntää, ja ehkä juuri tämä on estänyt hedelmöittymisen. Osaatteko sanoa, pelkääkö hän mahdollisesti jotain muuta?

Mies sanoi vaimon pelkäävän myös ukonilmaa. - Siinä voisi olla ratkaisu, psykiatri sanoi. - Kokeilkaa tehdä lapsi ukonilman aikana, niin se saattaa onnistua.

Aviopari kiitti neuvosta ja lupasi yrittää. Kului vuosi, kunnes psykiatri eräänä päivänä sattumalta kohtasi pariskunnan uudelleen kaupungilla. Heillä oli mukanaan lastenvaunut.

- Jaaha, näyttää siltä, että neuvoni auttoi, psykiatri sanoi.

- Kyllä, olemme teille hyvin kiitollisia, mies sanoi. - Noudatimme neuvoanne ja odotimme ukonilmaa. Viimein se tuli - juuri kun olimme käymässä syömään. Tartuin heti vaimooni, nostin hänet pöydälle, ja siinä pöydällä tämä esikoisemme saatettiin alkuun.

- Oikein miellyttävää kuulla.

- Tulihan siitä tosin hieman hankaluksiakin. Ymmärrätte kai, että meillä ei ole enää menemistä siihen ravintolaan.

Luokkaan oli tullut tarkastaja englannintunnille. Opettajatar kirjoitti taululle englanninkielisen lauseen ja kysyi luokalta, mitä se tarkoittaa. Yksikään oppilaista ei viitannut. Hieman hermostuneena opettaja pyöritteli liitua sormissaan, kun se äkkiä tipahti lattialle. Hän kumartui nostamaan sitä.

Silloin Pikku-Kalle viittasi.

- No, Kalle, mitä tämä lause on suomeksi, opettaja kysyi.

- 'Onpas siinä melkoinen perse', Pikku-Kalle vastasi.

- Ulos! opettaja huusi naama punaisena.

Pikku-Kalle nousi pulpetistaan, mutta ennen lähtöään hän sanoi vieressään istuneelle tarkastajalle: - Ei pitäis kuiskata jos ei tiedä.

Muuan kalastaja oli juuri palaamassa kalareissultaan, kun hänen veneensä viereen loikki suuri sammakko. Kalastajan hämmästykseksi sammakko alkoi puhua.

- Hyvä herra, tarvitsen apuasi. Olen kaunis neito, jonka ilkeä noita on muuttanut sammakoksi. Mutta sinä voit pelastaa minut.

- Kuinka minä voin auttaa? kalastaja kysyi.

- Vie minut kotiisi. Kerron sitten, mitä sinun on tehtävä.

Kalastaja otti sammakon taskuunsa ja meni kotiinsa. Hän astui porstuaan, laski sammakon pöydälle ja kysyi tältä ohjeita.

- Ensinnäkin minun on saatava hieman viiniä, sammakko sanoi.

Kalastaja haki kellaristaan viinipullon ja

kaatoi tilkan viiniä lasiinn. Sammakko lipitti sen nopeasti pitkällä kielellään.

- Toiseksi minun on päästävä vuoteeseen, sammakko sanoi.

Kalastaja kantoi sammakon sängylleen. Sammakko kieriskeli hetken lakanoissa. Sitten se sanoi: - Kolmanneksi sinun on suudeltava minua. Sitten muutun entiselleni.

Kalastaja sulki silmänsä ja kumartui suutelemaan sammakon inhottavaa limaista nahkaa. Ja kuinka ollakaan, kun hän avasi silmänsä, hänen vierellään makasi jumalaisen kaunis, alaston nuori nainen.

Sillä hetkellä talon ovi aukesi ja kalastajan vaimo astui sisään.

- Rakkaani, kalastaja sanoi, et ikinä usko mitä minulle juuri äsken tapahtui!

Richard Nixonin varapresidenttiä Spiro Agnewia pidettiin Nixonin henkivakuutuksena. Kukaan ei yrittänyt murhata Nixonia, sillä hulluinkaan ei halunnut Agnewia presidentiksi.

Eräänä päivänä Agnewia kohtasi ikävä onnettomuus: hänen kodissaan oli tulipalo. Kukaan ei onneksi loukkaantunut, mutta varapresidentti oli silti pahollaista tapahtuneesta. Häntä harmitti erityisesti se, että palossa tuhoutui hänen koko kirjastonsa, jonka kirjoista toinen oli vasta puoliksi väritetty.

Venäjän presidentti Boris Jeltsin sai puhelun.

- Täällä puhuu Itä-Karjalan autonomisen tasavallan johtaja. Kuule Boris, me haluaisimme itsenäiseksi valtioksi. Kävisikö se päinsä?

- Ei missään tapauksessa! Jeltsin sanoi ankarasti. - Jos yritätte jotain sellaista,

lähetän sinne joukkoja!

- Emmekö me voisi edes kokeilla itsenäisyyttä? Mitä jos saisimme olla itsenäisiä vain yhden kuukauden? Itä-Karjalan johtaja ehdotti.

- Ei tule kysymykseenkään!

- No yhden viikon?

- Ei käy!

- Yhden tunnin edes? Jos saamme olla itsenäinen valtio yhden tunnin, sekin riittäisi meille. Lupaam, että sen jälkeen emme enää ota koko asiaa puheeksi.

- Olkoon menneeksi, Jeltsin taipui. - Saatte olla itsenäisiä yhden tunnin, ja sen jälkeen tästä asiasta ei enää puhuta.

Kului viitisentoista minuuttia. Sitten Jeltsinin puhelin soi uudestaan.

- Täällä itsenäisen Itä-Karjalan presidentti. Soitin vain kertoakseni, että olemme julistaneet sodan Suomelle.

- Vai niin. Heh heh, yrittäkäähän pärjätä!

Jälleen kului varttitunti, kunnes Venäjän presidentin puhelin jälleen pirahti soimaan.

- Minä täällä taas. Nyt me antauduimme.

Helsinkiläinen playboy oli matkustanut Lappiin. Jo ensimmäisenä iltana hän oli saanut houkuteltua lappalaistytön hotellihuoneeseensa. Etelän mies sai tytön hyvin uteliaaksi.

- Kuule, tyttö sanoi, - kertoisitko mikä se on se penis, josta etelän tytöt aina niin vouhottavat.

- Minäpä näytän sinulle! playboy sanoi suurieleisesti aukaisten vyönsä ja pudottaen housunsa.

- Ooh! tyttö huudahti silmät suurina.

- Sehän on ihan kuin kulli mutta paljon pienempi!

Turnajaiset - morgen efter

Nyt kun useimmat lienevät jo selvinneet koulun perinteisistä syksynaloituspirpaloista ja ovat täten vastaanottavaisessa jamassa, lienee aika jakaa paitsi mainetta myös kunniaa. Perinteisen osuuden, eli rastikierroksen, virtuaaliselle palkintopallille pääsivät nousemaan seuraavat joukkueet:

1. sija: Ryhmä 16 (Aki Gustafsson, Jukka Järvinen, Mika Klemola, Misa Metzler), pisteet rasteilta 10, 10+, 10+ sekä päättörastilta 10.

Tämä sakki oli taikonut jostain kaksi vain saksaa ja venäjää puhuvaa taitavaa katusoittajaa, joiden säästyksellä heput esittivät sitten sukkahousuihin sieltä täältä verhoutuneina balettia. Takuulla ikimuistoinen kokemus kaikille paikallaolijoille. Sitä voi itse kukin miettiä, kuinka muotoilla saksaksi lause "tulisitteko säästämään minua ja tovereitani tanssiessamme balettia vain sukkahousuissa koulumme pihalla syysiltana?"

2. sija: Ryhmä 10 (Antti Aapro, Teemu Hanninen, Mikko Hanskonen, Laura Kervinen), pisteet rasteilta 10, 10, 10 sekä päättörastilta 10.

Voiko suomalaisessa joukkueurheilulajissa olla pärjäämättä, jos saapuu paikalle ruumisautolla, jonka takaloosterissa on varsin vakuuttava tummiin puettu kalmo? Varsinkin jos mainitulla vainajalla on vielä kauniinpunainen kukka napinlävessään?

3. sija: Ryhmä 27 (Antti Hukkanen, Pertti Salmenjoki, Kimmo Seppelin, Aino Tella), pisteet rasteilta 10+, 10-, 10½ sekä päättörastilta 9.

Kaikensorttisilla ajoneuvoillahan paikalle on aina tultu, mutta perin harva on toiminut muuna kuin rekvisiittana. Tällä kertaa ambulanssin käytön motiivina matkusti kuitenkin mukakohtauksen saanut opiskelija. Erytisbonus siitä, että ajattelevainen ryhmä toi päättörastille ihan oikean ensiapupakkauksen. Ja siideriä - pitäähän kavalat basillit kyetä tarpeen vaatiessa hukuttamaankin.

Kunniamaininta: Ryhmä 43 (Pylväinen, Rantanen, Rasimus, Saarinen).

Tämäkin ryhmä luotti menneiden vuosien tenhoon tuodessaan mukana venäläisen katusoittajan. Ensi vuonna tästä ei kyllä enää ropise pisteitä, mutta toistaiseksi pitää nostaa hattua urkunsu mukana kantaneelle paralle.

Kunniamaininta: Ryhmä 2 (Harjulampi, Ikonen, Tepponen, Tolvinen).

Ainoa Tekun ulkopuolinen laakeroitu ryhmä. Neidot luottivat yhteneväisyyden voimaan saapuessaan paikalle paitsi komeilla muovituoleilla, myös Aivan Karmeissa^(TM) hatuissa.

Kunniamaininta: Ryhmä 42 (Avas, Hauta-aho, Penttilä, Timisjärvi).

Liuta saapui paikalle mukaan tarjotin joka oli ladattu krapula-aamun torjuntavälineillä ja upealla tarinalla.

”Rakkaani, ethän petä minua enää...” ”En antaudu enää tässä vaiheessa!”

”Litmasen luvattomalle saunalle haetaan nyt poikkeuslupaa”, Iltalehti 21.9.2000. Ja juttu jatkuu toteamalla, että Helsingin Laajasalossa sijaitsevan luksustaloyhtiön puoleksi kaupungin mailla olevalle saunalle haetaan nyt poikkeuslupaa. No miten Jari Litmanen tähän sitten liittyy: No hän sattuu olemaan taloyhtiön yksi omistaja. Näin ollen Iltalehden logiikalla sauna on yksinomaan Litmasen.

”Piian parhaat päivät tänään ja huomenna” Iltalehti 21.9.2000. No ne sitten taisi olla Piian parhaat päivät. Sääli että 22-vuotiaan naisen elämä on tästä lähtien pelkkää alamäkeä.

”Rakkaani, ethän petä minua enää” Iltalehti 25.9.2000. Tämän otsikon alta löytyy Michael Schumacherin kuva. Itse jutussa kerrotaan Ferrarin hyväilleen Michaelia silkkihansikkain viimeaikoina. Viereisellä sivulla komeilee Häkkinen yhtä lupaavan otsikon alla ”En antaudu enää tässä vaiheessa”. Vaikea on uskoa että Iltalehdessä tehtäisiin vakavamielistä urheilujournalismia.

”Esa Tikkanen ja Marita Hakala tiiviisti yhdessä: ROMANSSI!” Ilta-Sanomat 21.9.2000. Kukaan normaali ihminen ei osaa arvata että kahden ihmisen viihtyessä tiiviisti yhdessä kyseessä voi olla ROMANSSI. Pakkohan ei näin suinkaan olla. Voihan kyse olla täysin platonisesta suhteesta. Ja KUKA IHME HALUAA TIETÄÄ ESA TIKKASEN ROMANSSEISTA!

Itse jutussa mainitaan useasti että ”viisinkertainen Stanley Cup -voittaja Esa Tikkanen ja kaunis Marita Hakala...”. Josta voimme sujuvasti päätellä että naisen mainittavin saavutus tai ominaisuus on hänen kauneutensa.

Apaattisin ja skeptisin terveisin Duchess...

Tyttökuva

